

“Kızım Git Kocana Söyle! Ben de Onun Karısına Bir Tokat Vurdum”

Almanya’da öğrencilerimden birine okuması için baba ile ilgili bir şiir verdim. Çocuk: **“Hocam ben bu şiiri okumam”** dedi. “Neden?” dedim. **“Ben babamı sevmiyorum”** diye cevapladı. Sonra öğrendim ki anne -baba boşanmışlar. Babası başka bir bayanla evlenmiş. Çocuk babasından nefret eder hale gelmiş.

Huzur-u İlahiden insan yüzünden kovulan şeytan, Âdem (A.S.)’a ve onun nesline düşmandır. Şeytanın sermayesi **kin, nefret, hiddet ve hasetlik olup gurur ve kibirle gözü kör eder**. Birinci düşmanı insan olan şeytan, insanı kıyamete kadar yoldan çıkarma ve sapıtma yemini etmiştir.

Bir gün şeytan vekillerini insanlara günah işletmek üzere dünyanın dört bir yanına dağıtır. Onların zafer sevinciyle dönmelerini dört gözle bekler. Şeytanın vekilleri döndüklerinde yaptıklarını tek tek anlatmaya başlarlar. Birincisi çirkin bir gülümsemeye: **“Efendim, iki arkadaş arasında nifak çıkardım. Ve birbirlerine düşürüp kavga çıkardım. Birbirlerini öldürürcesine kavga ettiler. Kavga esnasında dillerine ne geldiyse söylediler. Oysa tartıştıkları konunun hiçbir önemi yoktu. Birbirlerinin canını yaktılar. Biri hastaneye düştü, diğeri de hapishaneye. Artık onlar ölünceye kadar birbirleriyle dost olmazlar. Gördüm ki insanlar kavgayı çok seviyorlar, ben bu işe devam etmek istiyorum. Üstelik seyretmesi de çok zevkli oluyor.”** der. Büyük şeytan, anlatılanları donuk bir ifadeyle dinler. Ama anlatan kadar zevk duymaz. İkincisi söz alır: **“Efendim, ben de insanları içki ve kumar yoluyla ifsat edip aralarını bozdum. İçki içirip aralarında kavga çıkardım. Biri hastaneye gitti, diğeri ceza evine, öbürü de mezara gitti.”** der ve şeytanın yüzüne umutla bakar. Şeytan yüzünü buruşturur ve **hiç biriniz dişe dokunur bir şey yapmamışsınız.** diye avenesini azarlar. Sonra üçüncüsü gelir, umutsuzca ve utanarak: **“Efendim, ben bir adamla eşinin arasını açtım ve onları birbirine düşürdüm. Onları birbirinden ayırdım.”** der. Çünkü ona göre yaptığı bu iş arkadaşlarının yaptığı yanında küçük bir hadise idi. Duydukları karşısında büyük şeytanın gözleri zafer sarhoşluğuyla parlar. Tahtından ayağa kalkar, bu vekilini kucaklar. **“Gerçekten çok büyük bir iş başarmışsın.”** diyerek bu vekilini tebrik eder. Diğer vekiller homurdanarak **“Ama efendim, bizler ondan daha büyük işler yapmışken bizi tebrik etmedin. Oysa bir adamın eşinden ayrılması basit bir olaydır.”** diyerek

itiraz ederler. Büyük şeytan, kendinden emin bir şekilde **“Sizin aklınız ermez!”** der. O çirkin gülümsemesiyle sözlerine devam eder. **“Bu kurnaz vekilim, bana toplumun ve insanlığın kalbini getirdi. Aile, toplumun kalbidir, direğidir. Bu direk yıkılırsa toplum da parçalanır. Aileler parçalanırsa toplum diye bir şey kalmaz, kargaşa çıkar, kavgalar uzar da uzar. Çocuklar ortada kalır, sağlıklı büyüyemezler. Hepinizin yaptığını bu vekilim tek başına yaptı. O, bir adamı eşinden ayırdı.”** diyerek korkunç bir kahkaha atar. O sözü tekrar söyler: **“O, bir karı-kocayı birbirinden ayırdı ve toplumun yüreğini bana getirdi.”** Vekil şeytan, bu övücü ve onurlandırıcı sözler karşısında vahşi bir zafer çığılığı atarak **“Devam edeceğim, aileleri parçalayacağım. Kıyamete kadar hepsini saptıracağım.”** der.

Evet, bugün dinimizi, milliyetimizi, kültürümüzü, gelenek ve göreneklerimizi tam hakkıyla yaşamanın ve yaşatmanın yeri ailedir. Sitemde (Evliliğinde Sıkıntı Yaşanlar) başlıklı yazımda da ailenin yaşatılması konusunda düşüncelerimi ifade etmiştim. Ve şöyle demiştim. **“Aşk mutluluğunu insanlar evlendikten sonra da sürdürebilseydi dünya cennet olurdu.”** Gençler sanıyor ki nişanlılık döneminde birbirlerine olan aşkı ilelebet sürecek. Nikahda da bu düşüncelerini birbirlerine avazlarının çıktığı kadar **“İLELEBET!”** cevabıyla perçinlediklerini sanırlar. Bilmezler ki evlendikten sonra aşk biter aşkın yerine sevgi, saygı, sabır devreye girer. Evlilikle ilgili çok olaylara şahidim. Kusura bakmasınlar bugün gençlerin yuvaları yıkılıyorsa bunda baş sebep kızsız kızın ailesi, oğlansa oğlanın ailesidir. Yeni evli gençlerin mutluluklarına gölge düşürecek kişiler aile dışından değil, aile içindedir. Uzun yıllar Manisa Lisesi'nin idaresinde bulundum. Okulumuzda Manisa'nın tanıdığı ailelerinden birinin kızı ile diğerinin oğlu öğrencimizdi. Bu iki genç Lisenin Leyla ile mecnunu idi. Çift öğretim dolayısıyla 5 dak.lık teneffüste biri A- blokta , diğeri C- Blokta okumalarına rağmen bahçede buluşurlardı.. Artık bütün öğretmenler bu gençlere lisenin Leyla ile Mecnunu diyorlardı. Bu iki genç liseden mezun olduktan sonra düğünleri yapılarak evlendirildiler. Çok değil 37 gün sonra da kendilerini hakim arkadaşım M. A.nın huzurunda boşanma davası ile boşandılar. Hakim Bey:” **Hocam! Gençlerin birbirleri ve aileleri konusunda söylediklerini köpeğin önüne atsan dönüp bakmaz. Benim yüzüm kızardı onların kızarmadı.”** demişti. Kızarmadığını tahmin edebiliyorum. Zira öfkelenen insan ağzından çıkanları kulağı duymaz. Ben bu yazımı iki anekdotla bağlamak istiyorum. Evlerine çocuklu kızlarının

gelmesini istemeyen anne- babalar ile oğlunun boşanması ile torunlarına bakmak durumunda kalan anne babalara ithaf ediyorum.

Almanya'dan kardeş okul müdürü Dr. Franz Riederer ile Almanya'daki ailenin durumunu konuşurken bana dedi ki " **Kadir bey! bizim Almanya'daki ailelerin durumunu sizin hikayenizle anlatmak istiyorum.**" dedi ve anlattığı hikaye: Yeni evlenen şarklı bir kadın, kocasından tokat yiyince; soluğu kurşun asker gibi babasının evinde alır. Baba, demiş, kocam olacak adam bana bir tokat vurdu. Bu hakaretin intikamını ondan almalısın. Peki, demiş babası, hangi yanağına vurdu. Kadın, sol yanağıma, cevabını vermiş. Dön bakayım sağ yanağını, demiş babası ve bir tokat indirdikten sonra : **"İşte intikamını aldım. Git kocan olacak adama söyle; o benim kızıma bir tokat vurdu ise, ben de onun karısına bir tokat vurdum!"** demiş.

Bu hikâyeden sonra şunu da anlatayım. Çok geç yaşta evlenen bir öğrencime rastladım geçenlerde. Kendisine sordum. "N. ciğim evlilik nasıl gidiyor, memnun musun?" dediğimde, " **Boşandık hocam!**" demesin mi? "Hayrola yavrum ne oldu daha evleneli bir sene olmadı." dediğimde, " **Sorma hocam bizim hanım çok nazlı büyütülmüş, çarşıda gezerken elinden tutmuyormuşum, istediği bir elbiseyi almamışım ıvır, zıvır. Baktım nazı çekilecek gibi değil, boşandık gitti. Şimdi daha rahatım. Hiç olmazsa kafamı dinliyorum.**" cevabını verince adeta nutkum tutuldu. Anneler! Babalar! Çocuklarınıza en büyük kötülüğü sizler yapıyorsunuz. Hep " **EVET**" kelimesi ile büyütülen çocuklarınız maalesef ileride " **HAYIR**" kelimesi duyduğunda sonuç bu oluyor. Ne olur çocuklarınızın mutsuzluğunu, çocuklarımıza olan merhametimizle engellemeyelim.www.kadirkeskin.net